

Kurs: **Examensarbete, kandidat, jazz BG1016 15 hp**

2015

Konstnärlig kandidatexamen i musik 180 hp

Institutionen för jazz

Handledare: Sven Berggren

Josefine Wassler

Låtskrivande

Om att utveckla sitt låtskrivande och artisteri

Skriftlig reflektion inom självständigt, konstnärligt arbete

Det självständiga, konstnärliga arbetet finns

dokumenterat på inspelning: **DVD**

Innehållsförteckning

Det var en gång	4
Projektets syfte	4
Låtskrivande	5
Metoder	5
Skriva med ett nytt instrument.....	5
”Autosjunga”	5
Skriva med andra	6
Engelska eller svenska?	6
Allt börjar med en dikt.....	7
Jobbet bakom artister.....	8
Hänga med i svängarna.....	8
Stora inspirationskällor inom musik.....	9
Låtarna.....	11
Game Changer	11
As One	12
Love Me Like You Do.....	12
Tears	13
Flytta På Dig.....	13
I’m Every Woman	14
Konserten.....	14
Arbetet innan	14
Lokal	14
Låtlista och program	15
Mellansnack.....	16
Bandet.....	16
Repetition.....	16
Arrangera	17
Förberedelser	18

Ha koll på tekniken.....	18
Locka folk.....	19
Den stora dagen	19
Slutreflektion.....	20
Referenslista.....	23
Namn	23
Musik.....	25

Det var en gång...

I min uppväxt har musik alltid spelat en väldigt stor roll. Mina föräldrar spelade i ett dansband när jag föddes och jag var ofta med på rep och befann mig backstage på spelningar. För mig var musik och dans en självklarhet. Det fanns inga hinder eller oklarheter i det. Min mamma jobbade som musiklärare på Musik- och Dansskolan i Enköping och det var som mitt andra hem. Det fanns många instrument hemma hos oss och jag tog lektioner i det mesta på Musikskolan. Musik var en lek, men redan från början var jag också inställd på att det var musik som jag ville jobba med längre fram i livet. Jag tror att det faktum att vi var en musikfamilj och att musik alltid fanns tillgängligt gjorde att jag tidigt fann en trygghet i det.

Under flera år var jag också med på en hel del artisttävlingar runt om i landet. Min mamma skjutsade runt mig och vi gick alltid tillsammans igenom hur vi skulle lägga upp mitt nummer och vilka kläder jag skulle ha på mig. Mamma fungerade ungefär som en fotbolls-pappa fast hon var en sång-mamma och hon har alltid har stöttat mig oerhört mycket. Genom alla tävlingar lärde jag mig att ta hård konkurrens och att prestera under hög press. Jag älskade nya utmaningar och därför lärde jag mig också att omvandla nervositeten till energi och fokus.

För mitt låtskrivande har relationer med vänner och kärlekar alltid varit väldigt betydande. Känslor i melodier och texter lyfter fram speciella händelser och erfarenheter i mitt liv. Men den mest avgörande och betydande händelsen för mitt låtskrivande har varit då mina föräldrar skildes när jag var 6 år och jag blev lämnad av min pappa som åkte till USA för att jobba. Han har bott där i 21 år nu och jag ser honom inte alltför ofta. Denna händelse har lett till att jag har skrivit åtskilliga låtar med mycket känslor i texterna.

Trots den raka vägen mot mina musikaliska mål har det inte alltid varit lätt och jag har tvivlat på om det är det här jag vill många gånger. Eftersom det just var så självklart med musik och sång för mig så började jag fundera på vad jag skulle vara utan det. Vad skulle jag göra istället i så fall? Efter många års pluggande med musik i både gymnasium och folkhögskola bestämde jag mig efter första året på Musikhögskolan i Stockholm för att göra ett uppehåll från musiken. Det var förstås en väldigt konstig och jobbig känsla. Jag pluggade ett naturvetenskapligt- tekniskt basår i Uppsala och spelade och sjöng ingenting på ett år. Detta blev en viktig händelse i mitt fortsatta musicerande eftersom jag efter det året kom tillbaka till musiken ännu starkare och mer medveten om vad jag ville göra. Det förändrade mycket för mig.

Projektets syfte

Syftet med mitt arbete var att försöka hitta mitt egna musikaliska uttryck och att utveckla mitt låtskrivande samt mig som artist. Detta skulle sedan komma att resultera i en examenskonsert bestående till allra största del av eget material. Jag tänkte även spela in en låt i studio. Genom åren har jag breddat mig mycket musikaliskt men inte riktigt fokuserat på att helhjärtat gå in i vad jag som artist och låtskrivare vill förmedla och uttrycka. I mitt arbete ville jag skriva låtar och försöka göra detta på olika sätt och med olika hjälpmedel och metoder. För att få inspiration lyssnade jag på andra artister och låtskrivare i olika genrer som har inspirerat mig genom åren. Jag samarbetade också med andra låtskrivare och jämförde skillnaden mellan att skriva själv och med andra. Inom låtskrivandet kom

en del av mitt fokus att ligga på textskrivande och hur jag kan förmedla en känsla till den som lyssnar. Jag ville även förnya min hemsida med nya foton och videos och få upp människors intresse för mig som artist och min musik.

Låtskrivande

Att sätta sig ner och börja skriva en låt har alltid känts som ett onödigt stort steg att ta för mig. Jag är perfektionist och vill gärna att låten som ska skrivas blir väldigt bra direkt, både textmässigt och melodiskt. Det jag också alltid har känt under mitt musicerande är att jag inte vill vara beroende av någon annan eller vara en artist som bara hänger med. Jag vill vara egen och skriva musiken själv eller med andra. Hösten 2010 gav jag ut en skiva på egen hand i både fysisk och digital form. Genren på mina dåvarande låtar var inte så kommersiell och dom spretade åt rätt så olika håll. Det blev åtta egenskrivna låtar som jag delvis producerade, spelade in, och mixade själv. Det var otroligt utvecklande men nu känner jag att jag vill fokusera på något nytt, ännu ”hitigare” och låtar som håller ihop bättre.

Metoder

Jag har under mitt arbete testat att skriva låtar på olika sätt och använt olika metoder för det. Det känns lätt att hamna i samma skrivar-mönster och skriva låtar på det sättet som man alltid har skrivit på. Tidigare har jag skrivit med hjälp av och det har alltid börjat med en viss känsla jag har i kroppen. Det kan vara ledsamhet, lycka, sorg eller vad som helst. Den känslan har jag sedan försökt att föra över på pianot så att ackorden stämmer med känslan jag har. Utifrån ackorden kommer sedan en melodi och därefter texten. Texten har alltid varit svårast och tagit längst tid. Vissa gånger när jag har satt mig ner för att skriva har det dock känts som att det har uppstått magi då text och musik har kommit samtidigt och jag har skrivit en hel och färdig låt på en väldigt kort stund. Där och då känns det som att det bara rinner ur mig, säkerligen från idéer som har legat och grott och pusslats ihop under en längre tid. Jag tror att många andra låtskrivare kan känna igen sig i det också, men det har inte hänt mig så många gånger.

Skriva med ett nytt instrument

Att försöka komma bort från mitt vanliga skrivar-mönster har varit otroligt intressant många gånger. Ibland har det känts som att jag är helt nybörjare i musik och att jag på nytt har fått ta till den nya lekfulla kreativiteten, som när man är barn. Det finns inga regler och ingenting i huvudet som säger att ”så här kan du inte göra”. Detta framkom framför allt när jag skrev en låt på gitarr, som är ett instrument jag inte alls är van att varken spela eller skriva på. När jag skrev på gitarr blev jag begränsad då jag inte kan så många ackord, vilket gjorde att det blev en väldigt simpel ackordföljd. Men trots det kom det också fram andra rytmer i låten som jag inte kan göra lika lätt på piano. Låtarna jag skrev var också i en genre som jag inte vanligtvis brukar skriva i, så som country.

”Autosjunga”

En annan metod jag testade var att ”auto-sjunga”. Jag har som sagt alltid tyckt att det har varit klurigare att skriva texten än melodin. När jag hade gjort klart ackord

och melodi på en låt-idé så satte jag mig inte ner för att skriva texten. Det jag gjorde då var att sjunga melodin och sjunga en låtsas text till, precis så som det kom ut ur min mun. Det kom ut olika meningar som inte var särskilt sammanhängande och bara enstaka ord på vissa toner eller fraser. Samtidigt spelade jag in det och lyssnade sedan på vad jag hade "auto-sjungit" för text. Då kunde jag höra att vissa textrader och ord passade ihop och skrev sedan en sammanhängande text utifrån det. Det var häftigt, för även om det var låtsas text så kom vissa rader och ord omedvetet till sin rätt i melodin.

Skriva med andra

Någonting jag inte heller har gjort så mycket innan är att skriva med andra. Det har känts alldeles för svårt och på något sätt också läskigt. Det blir en särskild sak att visa sig så sårbar och blotta sig själv så mycket för en annan person när man visar sina egna låtidéer. Det är samma sak när jag ska spela upp mina egna låtar på en konsert. Jag kan känna mig granskad och helt naken. Tanken på att den här personen som jag ska skriva med inte gillar mina idéer eller tycker att jag är löjlig har tidigare varit ett hinder för mig. Nu när jag har testat det så är det däremot absolut någonting jag vill fortsätta med. Jag får andra in-puts och nya idéer tillsammans med personen jag skriver med, vilket jag verkligen kan tycka är en fördel. Den första personen jag skrev med var Daniel Palm, en musiker som jag har träffat genom mitt jobb bakom E-type. Vi satte oss i hans studio och skrev en låt tillsammans. Vi var väldigt raka med varandra och lät bådas idéer komma fram. Efter det har jag skrivit med flera andra personer, både de jag känner och de jag inte känner, och jag märker att jag inte är rädd för att uttrycka mina åsikter och idéer. Det som också är intressant är att jag har börjat tänka på ett annat sätt när jag skriver själv då jag känner att jag får mer självförtroende i det jag gör. Och när jag skriver med andra måste jag gå utanför mina ramar och mina gamla skrivar-mönster.

Under mitt arbete med andra låtskrivare har jag också blivit mer medveten om att själva produktionen/arrangemangen på låten är viktigt. Det känns som att det ibland gör halva låten. Så jag har även provat att samarbeta med producenter och det har visat sig att låten kan lyfta otroligt mycket då. Eftersom jag är ute efter att skriva rätt så "radiovänlig" musik nu så krävs det mer än en bra text och melodi. Under mitt låtskrivande har jag kontaktat några producenter och testat att skriva låtar med dem. Jag har bland annat skrivit med Alexander Hiding som är en god vän till mig.

Engelska eller svenska?

När jag skriver text är ofta den stora frågan om jag ska skriva på engelska eller svenska. Jag anser att en låt kan bli totalt olika beroende på vilket språk den sjungs på. Jag tycker att det är absolut svårast att skriva på svenska, främst därför att jag tycker att det är lätt att texten blir banal på svenska. Orden kommer rakt i ansiktet och man visar en annan nakenhet eftersom alla direkt förstår vad du säger. Jag kan tycka att det är en stor skillnad mellan att uttrycka sig på engelska eller svenska. Svenska är mitt modersmål och det är det språket jag pratar på till vardags. Eftersom engelska inte är mitt modersmål så kommer det språket lite längre bort, vilket gör att det för mig blir snäppet mer poetiskt. Svenska kan vara poetiskt vackert, men om jag jämför svenskan med tex franska eller engelska så tycker jag att svenska har en mycket "hårdare" klang, vilket inte alltid passar. Det är ett kargt nordiskt språk som känns mer hackigt än t.ex. engelskan. Dock anser jag att vi har en vacker vis-kultur i Sverige och att vårt ursprung i samernas jojkar och våra folkvisor gör att svenskan får en fint sorglig klang. För mig har en svensk text svårt

att passa i alla olika stilar. Engelskan har flera ord som beskriver samma sak och det är lättare att rimma snyggt. Möjligtvis kan det också vara så att vi matas med engelska från filmer, musik och tv från det att vi är små och ständigt har nära till det engelska språket och tar efter USA väldigt mycket. Överlag tycker jag att det är beroendes på vad jag vill skriva, hur jag vill framföra min musik och inom vilken genre jag rör mig i som är avgörande för vilket språk jag vill skriva låten på.

Jag har inte riktigt hittat vad jag vill sjunga på för språk än och det kanske jag inte heller behöver göra. Oftast skriver jag texter på engelska, men jag har också skrivit en del på svenska. 2014 var jag med i Kungliga Musikhögskolans SMASK med en egenskriven låt på svenska. SMASK (Sveriges Musik Akademikers Sång Kåntest) är Musikhögskolornas egna Melodifestival med live orkester och bidragen går ut på att vara riktiga schlagers. Allt ska också vara på ett väldigt parodiskt sätt. Den låten jag hade med heter ”En Endaste Sekund” och den texten är jag rätt nöjd med. Dock var den på ett väldigt skämtsamt sätt vilket jag tycker gjorde det lite lättare att skriva texten.

En Endaste Sekund (en bit av texten)

”Ingenting är bra, du jobbar varje dag. Jag får bara vara själv.

Många timmar går, det känns som flera år innan du är färdig

Älska mig, se mig, hör mig, va med mig

Ge mig tid att va ensam med dig

Du, håll ut en liten stund, i en endaste sekund

Kan du stanna kvar, så jag får va med dig?

I mitten av vårt liv vill jag va ditt tidsfördriv

Kan du stanna kvar i en endaste sekund?”

Jag hör ofta av andra musiker att jag borde sjunga på svenska. Det är något jag har tänkt att jag ska göra mer, men samtidigt tycker jag att det är snyggare att sjunga på engelska. Förmodligen för att jag lyssnar mer på amerikansk/engelsk musik och i pop-genren, som jag troligtvis kommer att vara i och då kan jag tycka att det är snyggare med engelska. Av dom låtarna jag skrev till konserten skrev jag en på svenska, den heter ”Flytta På Dig” och är i pop/rock genren. Hur den uppkom skriver jag lite mer om längre fram.

Allt börjar med en dikt

En av mina låtar uppstod genom att jag satte mig ner för att skriva en text, men det blev en dikt med flera verser istället. Den låten kom sedan att heta ”Tears”, vilken jag hade med på min konsert. Från början var det bara en dikt. När jag skrev dikten tänkte jag inte på att den skulle tonsättas eller så, utan jag tänkte mest på vad jag ville säga med den. Efter några dagar läste jag upp dikten för min pojkvän Gabriel som tog fram gitarren och satte ackord till den, varefter jag gjorde en melodi. Skillnaden att jobba på det här sättet jämfört med att tex börja med en melodi var att jag blev mer nöjd med texten och att den kändes mer äkta. Jag visste från början vad jag ville säga. Då detta också bara var en dikt från början kändes det ännu mer

nära och att varje ord var noga utvalt. Det var texten som kom först och som verkligen betydde någonting från början. För mig börjar det vanligtvis med en känsla jag har och genom den kommer det ackord och melodi, men nu när texten började beskriva känslan blev det annorlunda. Jag känner att den här låten är speciell och att jag är särskilt nöjd med texten. Det kom naturligt och det var ett väldigt intressant sätt att skriva en låt på.

Jobbet bakom artister

För några år sedan började jag köra bakom artisten E-type runt om i Europa. Lite senare fick jag också hänga med artisten Arash ut i världen. E-type är en artist som har funnits sedan 90-talet och jag minns såväl att jag dansade till hans musik på discot på mellanstadiet. Han har genom åren skrivit mycket musik och många hits! Under turnéerna på de ibland oändligt långa bussturerna, obekväma flygturerna och innan/efter spelningar, har jag pratat med och lärt känna de andra i bandet som en familj. Jag tänker sällan på hur de har påverkat mig som låtskrivare och sångerska, men det har de på olika sätt gjort. Daniel Palm, som är en av keyboardisterna, och jag har pratat en hel del artisteri och låtskrivande genom åren. När jag gjorde mitt projekt så testade jag att skriva med Daniel som en av metoderna för låtskrivandet. Det visade sig vara en mycket bra idé då jag fick nya in-puts och nya idéer. Vi kommer att fortsätta att jobba ihop och skriva till både mig och andra artister. Martin "E-type" skrev mycket med Dennis Pop och Max Martin och har en stor vana av låtskrivande. Jag har inte pratat så mycket på tu man hand med Martin om just detta, men han brukar ibland berätta anekdoter och historier om hur och var låtarna kom till. Tex brukar han säga att en av hans första hits, "Set The World On Fire", skrevs i Solna -94. Där bor jag just nu och lustigt nog blir det som en sporre för mig. Martins låtar är extremt "hitiga" och fastnar lätt i huvudet och jag har märkt att jag i mitt nuvarande låtskrivande har haft en del av hans harmonier och melodier i bakhuvudet. På en av mina nyskrivna låtar har jag t.o.m. en kort melodislinga som finns i en av E-types låtar. E-type och Arash är två helt olika personer och artister, vilket gör det väldigt intressant att följa dem. Arash är också låtskrivare och skriver tillsammans med andra sin musik. Arash tycker dock, till skillnad från E-type, att det är viktigt att musiken ska låta nästan exakt som på skiva när vi spelar live. Han gör persisk-pop och använder annan harmonik i låtarna än vad som är vanligt inom den musik jag skriver i, så på så sätt har jag förmodligen influerats mer av Martins musik än Arash. På en del av Arash låtar sjunger jag på persiska eller ryska, vilket är väldigt speciellt och samtidigt väldigt kul då jag får uttrycka musik på ett annat språk.

Att spela med E-type och Arash har också gjort att jag har fått en inblick i hur artistlivet är. Jag har också fått riktigt stor scenvana både med Arash och E-type då vi har spelat inför flera tusen åskådare på stora arenor. Ibland har saker gått snett. Jag har tappat texten och kommit in för sent på scenen, Arash har fastnat med sin klocka i min klänning med fransar och keyboardisten hoppade av sin hälsena en gång. Det har varit långa resor och jobbiga soundcheck och folk har blivit irriterade på varandra, men genom allt det lär man sig och jag känner att jag bygger upp något inför en eventuell egen artistkarriär.

Hänga med i svängarna

Då jag har testat lite nya metoder att skriva låtar på, så har det också varit nyttigt att lyssna på vad andra skriver och hur andra låtskrivare gör och också vad som är populärt just nu. Därför har jag lyssnat flitigt på Spotify och laddat ner bland annat låtlistorna "Digster HITS", "Digster FRESH" och "Billboard Hot 100". Den stora mainstream-genren som jag har lyssnat mest på och som är rätt genomgående i

dessa listor är genren pop, dance och house. Det finns såklart också mycket country, särskilt i ”Billboard Hot 100”, eftersom det är en stor genre i USA, men det har jag inte fokuserat mycket på då jag inte skriver i den genren. När jag har lyssnat på top-listorna och på vad som är modernt just nu så tycker jag mig höra intressanta skillnader nu från förr. Jag kan konstatera att låtar som är populära just nu har många influenser från 80-tals trummor och beats. Även synth-ljuden är inspirerade av denna period. Att influeras 80-tals musik har varit populärt länge, men nu känns det som att det används mer än någonsin. I och med att tekniken går väldigt snabbt fram så känns ljuden på något sätt också mer exklusiva och välgjorda. Några exempel är ”I Really Like You” med Carly Rae Jepsen där man kan höra de stora 80-tals inspirerade trummorna och ett väldigt synth-baserat komp i refrängen. Dett kan man också höra i ”Love Me Like You Do” med Ellie Goulding. Stuket i dom här låtarna kan tex jämföras med 80-tals hiten ”Party All The Time” med Eddie Murphy där trumljudet har givit stor inspiration. Om jag går tillbaka till tex år 2008 och tittar på låtar från topplistaorna där så hör jag att beatet i låtarna är helt annorlunda. Då var det populärt med mycket hårdare och torrare trummor ljudmässigt. Detta kan man tex höra i Britney Spears låt ”Womanizer” och Akons låt ”Dangerous”.

Något annat som jag har märkt är populär i dagens hit-musik är att man tar samplingar, ljudklipp, från ett blåsinstrument och använder det som en melodislinga i låten. Jag tycker att det här sättet är ett roligt sätt att göra en låt mer intressant på. Nu är det rätt vanligt att göra det, men de som började med de banade väg för något nytt. Exempel på detta är ”Talking Dirty” med Jason Derulo och ”Problem” med Arian Grande.

Jag vill som låtskrivare och artist hänga med i vad som är inne just nu och vad den stora massan gillar att lyssna på och samtidigt få nya idéer till mina egna låtar. Dock tycker jag alltid att grundkänslan och genuiniteten ska finnas där och jag vill gå efter vad jag själv känner för att skriva och kunna uttrycka det på mitt egna sätt.

Stora inspirationskällor inom musik

För mig har det känns viktigt att ha inspirationskällor inom musiken. Under hela min uppväxt har musik spelat en mycket stor roll och jag har ofta lärt mig genom att härma andra. Jag är en ”allätare” när det gäller musik och gillar låtar och artister i alla olika genrer. Det som dock har varit genomgående under hela mitt musikliv har varit kärleken till divorna. Sångerskor som Whitney Houston, Mariah Carey och speciellt Celine Dion har format mig mest och längst musikaliskt. 2010 var jag på Celine Dions konsert i Globen i Stockholm och grät av lycka av att få de musikaliska intrycken som hon utstrålar, ta del av hennes briljanta sångteknik och alla låtar jag har lyssnat på sedan barnsben. Jag tror att alla människor kan uppleva den här euforiska upplevelsen av att se sin idol live. Detta gäller nog inte bara musikaliskt, men för mig och i mitt liv har musiken den största platsen. Två år senare såg jag Whitney Houston live i Globen, men detta var tyvärr en stor besvikelse då hon inte alls var i samma form som förut. När Whitney började sin karriär var hon oslagbar. Hon kom från gospel- och soulmusik och hennes känsla och uttryck var unikt. Whitney hade många hits och jag har lyssnat mycket på hennes skivor och sett en hel del klipp från hennes tidigare framträdanden på bl.a. Youtube. När jag sedan fick chansen att se henne live var det långt ifrån samma kvalité som jag hade hört henne sjunga i förut. Det var en stor sorg att se att musikbranschen hade tagit det bästa av henne och att hon nu kämpade så för att få fram tonerna.

Det jag tycker är så fascinerande med de kvinnliga diva-sångerskorna är att de både har en otrolig inlevelse i musiken och i det dom sjunger om och dessutom har en otrolig sångteknik som gör att dom kan sjunga i princip vad som helst. Jag gillar också det pampiga i det och kanske också att dom känns så odödliga och överlägsna i vad dom gör. Ett starkt minne jag har är från min första artisttävling i Enköping där jag som 13-åring sjöng Celine Dions "My Heart Will Go On". Jag vann den tävlingen och tidningen skrev att hela köpcentret stannade till för att lyssna när jag sjöng. Låten är fortfarande speciell för mig och kommer nog alltid att betyda något, vilket även artisten Celine Dion gör. Celine var den första divan jag började lyssna på och härma som liten och jag kan se att jag har tagit efter mycket av hennes sångteknik när det gäller att forma klanger, vibrato och långa toner. I viss mån har jag nog dessvärre också tagit efter Celines lite slarviga engelska uttal. Då hon är fransktalande Kanadensare så har hon ett speciellt uttal på vissa engelska ord och artikulerar inte alltid så bra. Detta har jag på senare år fått jobba lite extra med. Celine är också en sångerska med mycket bredd och jag anser att hon kan ta sig an de flesta genrer. Detta har spelat stor roll i mitt tänkande på att det är bra med en stor repertoar och bredd och jag har arbetat en hel del med det. Mariah Carey började jag lyssna på lite senare i uppvuxen, dels för att min mamma ofta hade på radion i vardagsrummet och Mariahs musik spelades rätt flitigt där. Jag minns att jag blev riktigt fascinerad av hennes enorma register och hennes extraordinära flöjt-toner/vissel-toner, vilket var ett av hennes signum som sångerska. Jag började utveckla mitt register och gjorde försök till att sjunga så ljust som Mariah Carey gjorde, men det var svårt att få till flöjt-tonerna. På senare tid har det dock lossnat lite för mig då jag kan få fram vissa flöjt-toner. Jag kommer att jobba mer med att lära mig att kontrollera detta, eftersom det alltid är roligt med nya utmaningar. Mariah varierar också tonernas dynamik och växlar snabbt mellan täta och viskande toner. Jag minns att det var många av mina kompisar som tyckte att hon var jobbig att lyssna på, vilket gjorde mig lite mer försiktig med att härma henne, men jag tycker fortfarande att hon har en grym sångteknik och det är fortfarande fascinerande att försöka härma hennes sång. I samma period som jag började intressera mig för Mariah Carey fick jag också upp ögonen för Whitney Houston. Whitney hade något alldeles extra. Hon berörde mig starkt och hon fick fram varje ord på något sätt. Till skillnad från Celine Dions lite lama artikulation var Whitneys nästan övertydlig. När hon sjöng ut långa toner, som i balladen "I Will Always Love You", var hon oslagbar bland divorna. Jag tyckte att det var underbart hur hon kunde hålla så långa och starka toner, utan att behöva så mycket vibrato och utan att det lät ansträngt. I vissa låtar tycker jag mig nästan höra att hon kämpar med tonerna och att det spricker i rösten på några ställen, men med den känslan som Whitney har gör det ingenting. Det blir snarare effektfullt då det inte är helt perfekt. Dessa tre divor har som sagt inspirerat mig på olika sätt. Idag kan jag känna att jag har fått mycket hjälp i min egen sångteknik av att lyssna på dom. Det har också gjort att jag har en riktig förkärlek till powerballader, det gör mig liksom fortfarande fascinerad.

Många försöker efterhärma divorna och många gör det bra, men jag anser att det endast finns några få som är på riktigt, så som Whitney, Celine och Mariah. Dessa sångerskor har jag studerat länge, men det finns också andra som jag har inspirerats av längs vägen och på senare tid. Idag inspireras jag sångmässigt mycket av bland annat Ariana Grande och Katy Perry som jag anser är en av den här tidens största divor. När det gäller svenska artister har jag lyssnat mycket på Zara Larsson, Agnes och Molly Sandén. De har alla något som jag dras till i deras röst både när det gäller klang och karaktär, samt teknik. Jag har också inspirerats mycket av låtskrivare, vilket är rätt så nytt för mig. Tidigare har jag fokuserat mer på sången

och artisterna som framför låtarna, men sedan jag har börjat skriva själv så har låtskrivarna och producenterna bakom blivit alltmer viktiga. Producenten och låtskrivaren Zedd är inriktad på genren dance/house och använder sig av artister som sjunger på hans produktioner. Zedd har inspirerat mig när det gäller ackordföljder och framför allt melodier och jag har lyssnat en hel del på det han har gjort de senaste åren. Inom dance/house-musik tycker jag personligen att han, och möjligtvis Swedish House Maffia, är ledande. En annan låtskrivare/sångerska/artist som jag har inspirerats mycket av är Tove Lo. Tove gick ett år över mig på Rytmus Musikergymnasium och jag minns henne som en riktig rocktjej. Nu har hon blommat ut och är en av de bästa och främsta, framför allt genom sitt samarbete med Max Martin. Hennes texter är speciella eftersom dom är väldigt äkta och det är lätt att känna igen sig i dom. De är inte så klassiskt poetiska utan mer rakt på sak och enkla för alla att tolka och känna igen sig i. Då jag har många klasskompisar från både gymnasiet och folkhögskolan som har lyckats som artister, frilansmusiker och låtskrivare tycker jag att det i sig är enormt inspirerande och det gör mig peppad att fortsätta i branschen.

Låtarna

Konsertens låtlista:

Game Changer

As One

Love Me Like You Do

Tears

Flytta På Dig

Extra: Im Every Woman

Game Changer

Jag hade länge tänkt på ordet ”game changer”. Jag gillar ordet för att det kan betyda och vara lite olika saker, kanske något som ändrar banan och är lite oväntat. Det kan handla om någon form av relation, ett spel eller en vändning i livet, det är upp till att tolka själv. I min låtskrivar-period som jag har haft under arbetets gång har det ibland känts som förändringens tid. Jag slutar snart en lång period av utbildning och mycket kommer att ändras. Dessutom har jag känt så på olika sätt och vid olika tillfällen i livet och därför valde jag att skriva en låt om just detta. Låten började alltså med ett ord och utvecklades därifrån. Först satt jag och tänkte på ordet och vad jag ville säga runt omkring det och då kom refrängens text fram. När jag i princip hade refrängtexten klar så började jag spela på mitt keyboard för att hitta de rätta ackorden till känslan och texten. Därefter kom ackord och melodi till i refrängen. När jag spelar in låtar använder jag mig av musikprogrammet Logic, så jag spelade in refrängen med keyboard och sång i Logic på datorn. Sedan satt jag och lyssnade om och om igen på det jag hade spelat in och började leta fler ljud som kunde passa till refrängen i form av bland annat bas- och trumljud. I början var låten i halvtempo och väldigt synth-baserad. Jag ville ha den modern och hade i huvudet ungefär hur jag ville att den skulle låta. En stark referens jag hade då var ”The Night Is Still Young” med Nicki Minaj, just eftersom jag gillade ljuden och produktionen i låten. Den låten var min referens länge och jag försökte hitta en bra text och melodi till verser på min låt, men det var svårt för jag fastnade konstant och det gick trögt. Jag var dock mycket nöjd med refrängen och hade en klar bild av vad låten skulle handla om. Till slut kom melodin till verserna fram och utifrån den rullade också texten på. Jag spelade in det också och hade nästan

hela låten klar, men jag tyckte inte att stuket på låten var rätt. I det här läget visade jag låten för Gabriel varav han tog fram gitarren och spelade med i låten. Jag tyckte om att låten fick ett annat stuk när jag hörde hur han spelade på gitarr. Det blev lite mer rockigt och jag gillade det. Vi spelade tillsammans in låten på nytt, men nu med fokus på gitarren. Vi skrev även ett stick på låten tillsammans och sen var den klar, nu mer gitarr-baserad än synth-baserad. Jag har kommit på att jag gillar att jobba på det här sättet med andra, eftersom jag får många fler in-puts och kan få hjälp med de partierna där jag har fastnat. Eftersom jag inte heller är van att skriva låtar på gitarr så var det här ett jättebra sätt att få låten annorlunda. Låten blev en gitarr-baserad demo som jag sedan visade för bandet när vi började repa inför konserten.

As One

Den här låten började med en ackordföljd som hade legat och grott i mitt huvud länge. Som jag förklarade tidigare så har det här varit det vanligaste sättet att skriva låtar på för mig. Det börjar med en känsla och sedan kommer ackordföljden, precis så var det i det här fallet. Ackordföljden kändes snygg och som en bra start till en bra låt. Även i den här låten kom refrängen först och sedan följde versen och sist sticket. Nu hade jag en låt med musiken färdig, men utan text. Efter att ha spelat den några gånger lite då och då under några veckor i sträck satte jag mig ner för att skriva en text. Textskrivande ser jag som en stor utmaning eftersom jag då ska sätta ord på själva känslan som allting börjar med. Det blir så rakt på sak. Jag anser att musik utan text, som tex filmmusik, är mer subtil och lämnar fler tolkningsmöjligheter för lyssnaren, vilket jag kan gilla ibland. Men däremot gör en bra text att en låt kan bli ännu ett snäpp bättre. Jag kämpade mycket med texten på "As One". Först kom jag bara fram till enstaka meningar men sen kom jag att tänka på en annan text jag hade skrivit till en låt som egentligen skulle ha varit med på min skiva 2010 men som aldrig kom med. Jag letade fram texten på den låten som heter "Difference" och blandade den texten med mina textrader som jag hade gjort till "As One". Jag blev nöjd med blandningen och texten kunde till sist komplettera låten. Det är intressant då jag märker skillnad på hur låtarna blir när jag skriver på det här sättet jämfört med de andra nya metoderna jag har använt mig av på senaste tiden. "As One" var svårt att få till rent arrangerings- och stilmässigt. Den spretar åt lite olika håll och den hade ingen naturlig riktning och stil från början. I de andra metoderna, tex då jag börjar med att skriva texten, kan jag ofta känna åt vilken genre en låt ska gå redan från början. Det gjorde jag inte med "As One" där jag känner att texten, melodin och ackorden inte riktigt stämmer överens. Det är lite svårt att förklara och det kan vara en känsla som bara jag har, men i det stora hela är jag väldigt nöjd med den här låten.

Love Me Like You Do

I kapitlet "hänga med i svängarna" berättar jag att jag har lyssnat mycket på musik som är populär idag och finns på de hetaste topplistorna på bland annat Spotify. På själva konserten som jag skulle göra ville jag inte bara ha egna låtar utan också ha med musik som folk känner igen. Jag ville göra en cover. Det kan vara svårt att ha en konsert med enbart egenskrivna låtar eftersom publikens fokus lätt kan försvinna om det inte finns någon igenkänningsfaktor. När man har hunnit etablera sina låtar lite mer och folk har hört dom flera gånger är det dock en annan sak. Så jag plockade in "Love Me Like You Do" i låtlistan. Dels för att jag ansåg att det var smart då många har hört låten tidigare, dels för att låten var med i filmen "50 Shades Of Grey" som hade premiär precis vid konsertens datum och såklart dels

för att jag gillar låten mycket. När vi arrangerade den med bandet så gjorde vi inte om den mycket mer än att den fick en härlig tonartshöjning efter sticket.

Tears

När jag skrev ”Tears” så började allt med en dikt. Jag ville använda metoden att skriva texten innan melodi och ackord kom till, men när jag började skriva kom orden ut som en dikt med flera verser istället. I mina tidiga år gillade jag att skriva dikter i olika former och små noveller och sagor, så jag antar barnet på ett sätt kom fram i mig igen. Dikten handlar om att ingenting är för evigt och att man ska ta tillvara på det som är nu. Det känns som en klassiker som flera skriver om och hämtar inspiration från, men jag tycker att det är så klockrent och jag vill själv leva efter det. Dikten kan också tolkas på lite olika sätt och ska också symbolisera trygghet.

Tears (text)

*Lay in bed, listen close. This is my last breath.
I hold you in my arms. Please do not fear death.*

*I'm with you all the time. Memories will last.
Remember seasons fade away, so let go of our past*

*Tears may drop like summer rain
When I see your face again*

*So listen close and hear my words before I say goodnight
I sing to you a lullaby, see everything's alright*

*Tears may drop like summerrain
When I see your face again*

*And when the night is lighting up and slowly turns to dawn
Then close your eyes and think of me. Tomorrow I'll be gone*

Dikten blev på engelska då jag kan tycka att det språket känns lite mer poetiskt än svenska. Dessutom känner jag att det blir lite härligt mystiskt när texten inte kommer lika nära som i svenskan. Jag skriver mer om detta i kapitlet ”engelska eller svenska?”. När jag hade skrivit klart dikten läste jag den om och om igen. Jag kände mig riktigt nöjd och tänkte hålla det som en dikt, utan tanke på att det kunde bli en låt. Efter några dagar visade jag dikten för Gabriel och jag kände genast att det uppstod någon slags melodi i huvudet när jag läste den för honom. Jag bad Gabriel ta fram gitarren och då uppstod ackord och melodi samtidigt till dikten som nu blev en hel låt. Av alla låtar jag har skrivit den senaste tiden är ”Tears” speciell då jag känner att den uppstod på ett väldigt äkta sätt. Jag tänkte inte något på att den skulle vara ”hitig” eller modern utan den har fått vara precis som den kom ut första gången.

Flytta På Dig

Jag älskar långa promenader för då har jag tid att tänka och fundera på saker. Jag tänker allra bäst då. En eftermiddag satt jag och klurade på en massa låtidéer jag haft i huvudet under en längre tid och försökte skapa nya bra idéer. Det gick väldigt trögt och jag kände mig på något sätt pressad för jag ville göra en riktig ”hitig” och ”hookig” låt. Förmodligen är det inte det bästa sättet att tänka på när man ska

skriva något nytt, men jag hade fastnat. Jag satt och tänkte en lång stund innan jag bestämde mig för att gå en promenad istället och rensa huvudet. Det lustiga i detta var att mina tankar som hade med låtskrivandet och alla idéer att göra på något sätt föll på plats där och då. När jag kom in och satte mig ner vid mitt keyboard kom nämligen texten och musiken till "Flytta På Dig" fram. Refrängen kom först med text och melodi och jag ackordsatte det snabbt, varefter verserna föll på plats. Och den här gången skrev jag låten på svenska. Jag hade inspiration och det kändes helt rätt att den skulle vara på svenska. Texten handlar om att alla har en egen makt att förändra sitt liv så som man vill leva det. Att man kan ta sig fram från vilken plats i livet man än är och att allt är möjligt. Jag inspirerades också av tidigare rätt destruktiva förhållanden till människor då det varit dags att bryta sig loss från det som varit jobbigt. Låten är positivt menad och ska vara peppande och härlig. Jag är väldigt nöjd med låten och känner att den kom ut på allra bästa sätt.

I'm Every Woman

Som sista låt på konserten valde jag att ha en låt som har betytt mycket för mig på olika sätt, "I'm Every Woman". En av mina största idoler och förebilder är och kommer troligtvis alltid att vara Whitney Houston. Hon har varit en stor inspirationskälla och hennes låtar har jag sjungit och lyssnat på sedan barnsben. Ursprungligen sjungs den här låten av Chaka Khan, som också är en av mina stora förebilder, men jag gillar Whitneys version bäst för att den är en större utmaning. "I'm Every Woman" är också speciell för mig då det var den låten jag sjöng när jag sökte Kungl. Musikhögskolan och kom in. Det är häftigt att få börja och avsluta min tid på KMH med samma låt.

Konserten

Medan låtarna skrevs och blev klara var det dags att sätta igång med konserten och allt runt omkring. Det kändes kul och viktigt att göra en konsert och att få visa några av låtarna som blev till under den här perioden. Upp till bevis på ett sätt. Självklart kändes det också som en bra morot då jag hade någonting att jobba och skriva inför.

Arbetet innan

Lokal

Jag har alltid varit lite av en perfektionist och därför kändes det viktigt att ha struktur och mycket planering inför konserten så att allt skulle bli så bra som möjligt. Först och främst behövde jag bestämma mig för vart jag ville ha min examenskonsert. Från början planerade jag att ha konserten på KMH i Lilla Salen, så jag valde att ha konserten där den 3e mars. Det kändes mest bekvämt och jag gillar ljudet i Lilla Salen. Men efter att ha tänkt på det under några veckors tid insåg jag att jag inte ville inte ha konserten på KMH då jag har haft många konserter där redan. Det har varit både stora och små uppspel i kursavslut och storbandsprojekt, vilket har varit väldigt kul, men den här gången ville jag gå vidare och ha konserten utanför skolan. Jag ville ha den utanför skolan också för att kunna känna att jag börjar mitt verkamma musikerliv utanför "skyddsnetet" och skolans trygga miljö och bege mig ut i verkligheten. Eftersom det är musiker/sångerska jag utbildar mig till på KMH, kändes det mest naturligt. Jag

började tänka på vilka ställen i Stockholm som skulle kunna passa för min examenskonsert. Några av aspekterna som jag funderade kring när det gällde val av ställe var att det skulle kunna passa för min musik och att det inte skulle vara ett för stort ställe. Detta kändes viktigt då jag ville kunna få dit folk utan att det ser tomt ut. Är det en för stor lokal krävs det att jag kan dra dit mer folk så att det inte känns för tomt, men är det en för liten lokal kanske inte alla får plats som vill komma och lyssna. Det var också viktigt för mig att stället skulle vara beläget på en plats dit det är lätt för alla att ta sig. Jag kom att tänka på flera ställen som ligger på Södermalm i Stockholm. Dels brukar ställena ha lagom stora lokaler och dels är det, enligt mina personliga erfarenheter, många musikintresserade personer som går ut där. Till slut valde jag att höra av mig till Lilla Hotellbaren och Pet Sounds Bar då jag har varit på båda ställena innan och tycker att det har varit bra stämning och en härlig atmosfär när andra band har spelat där. Dessutom hörde jag mig för bland andra musikerkompisar som spelat där innan hur dom har tyckt att det har varit. Självklart fick jag lite blandade uppfattningar, främst om hur de uppfattade ljudkvaliteten i lokalen, men överlag lät det bra.

För att kontakta dessa ställen kändes det som att det mest effektiva sättet att göra det på var att gå in dit och prata med dom öga mot öga. Jag tänkte igenom hur jag skulle presentera min konsertidé för dom och hur jag skulle sälja in det så bra som möjligt. Det gäller att vara tydlig i beskrivningen och att också i viss mån kunna intyga att det kommer en hel del folk. På Lilla Hotellbaren var allting väldigt oklart och jag fick aldrig chansen att direkt prata med någon ansvarig där. Efter försök med att få kontakt med någon via mejl och telefon utan resultat, gav jag upp Lilla Hotellbaren. På Pet Sounds Bar gick det däremot bättre. Jag gick in där och fick prata med en engelsk bartender vid namn Rob. Han var väldigt tillmötesgående och jag förklarade min idé. De hade tydligen bytt ägare rätt nyligen så allting var lite diffust i början och det var därför Rob tog ansvar för evenenget där och då. Vi bestämde att datumet för konserten skulle vara den 25e feb. Jag tyckte att det passade perfekt då det var en onsdags kväll då mycket folk är ute på stan och för att det var en löningsdag. Jag höll kontakt med Rob via sms, men blev efter ett tag uppringd av en kille som heter Nano. Tyvärr vet jag inte hans efternamn, men han kallades för Nano. Han förklarade för mig att han hade tagit över som evenemangsansvarig, så den fortsatta kontakten med Pet Sounds Bar hade jag med Nano via telefon och sms.

Låtlista och program

Jag gillar att sätta ihop låtlistor inför konserter. När jag har sjungit på bröllopfester och andra festspelningar har det för det mesta varit jag som har satt ihop låtlistan. Det gäller att tänka lite smart och få dynamiken på konserten att bli bra. Inför min examenskonsert var det dock inte så många låtar att göra en lista på, men jag tänkte ändå igenom vad som skulle passa bra. Dock kändes inte mitt konsertprogram tillräckligt långt för att fylla en hel kväll med musik. Det kändes naturligt att fråga ett eller två band till om de ville dela kvällen på Pet Sounds med mig. Då kom jag att tänka på Moa Michaeli som jag hade träffat tidigare genom Gabriel och som pluggar på Musikkakarna i Örnsköldsvik. Hon skriver sina egna låtar i pop-genren och med svensk text och jag tänkte att hon skulle vara perfekt att agera förband till mig under kvällen. Dessutom hade vi pratat om att skriva musik ihop innan och att vi ville göra något tillsammans då vi tror att vår musik passar bra ihop. Jag pratade med Moa och hon ville gärna spela på Pet Sounds. En annan sak som kändes bra med att fråga Moa var att hon skulle kunna dra dit andra som jag inte känner genom hennes skola och andra vänner.

Mellansnack

Något jag funderade på en del innan konserten var mellansnacket. Låtarna var klara och musikaliskt skulle det säkert bli jättebra, men att gå in i en artistroll och prata om låtarna på scenen är inte så lätt. Vissa personer har lätt för mellansnack och det känns som att det kommer så naturligt för dom. Det gör det inte alltid för mig. Jag känner mig ofta väldigt töntig och känner att jag säger konstiga saker som ibland inte alls har med låten att göra. Ofta är det värre i mitt huvud än det är i verkligheten för när jag sedan ser det på film så är det inte så farligt. Ibland har jag stödord på låtlistan för att komma ihåg vad jag tänkte säga. Under min skolgång har jag aldrig varit rädd eller nervös för muntliga presentationer eller arbeten. När jag gjorde min skiva höll jag föreläsningar om entreprenörskap och det kändes naturligt och bra. Jag är heller inte rädd att prata inför folk allmänt. Men när jag ska gå in och vara artisten/sångerskan Josefine på scenen blir det för mig en annan sak, trots att jag bara är mig själv. Så jag funderade mycket kring detta innan konserten och kom fram till att jag skulle skriva ner några stödord på låtlistan och inte tänka på det så mycket mer än så.

Bandet

Nu när jag hade hittat en scen att spela på och hade alla låtar klara var det dags att få ihop vilka som skulle spela i bandet och några repetitioner med dom. Under mina år som musikstudent på gymnasiet Rytmus, folkhögskolan RML och Musikhögskolan har jag lärt känna en hel del musiker. Det har varit till en stor fördel när jag har haft allt från mingelspelningar till festivaler till då jag har framfört mina egna låtar. Jag är glad att jag har fått utveckla relationer med bra musiker och format ett stort kontaktnät. När jag skulle ha ett band bakom mig till min examenskonsert var mitt val självklart. Jag frågade musiker som jag litar på och som jag har spelat med länge och många gånger förut. De var bland annat med och spelade på min skiva 2010. Det kändes viktigt att veta att dom gör ett bra jobb och att dom såklart också gillar min musik. Vi har pluggat ihop olika år och jag visste att det gänget var samspelat med varandra och mig. Musikerna som blev tillfrågade var Jonathan Lundberg, trummor, Tobias Rydberg, bas, Calle Stålenbring, gitarr och en keyboardist som senare valde att hoppa av, vilket jag skriver mer om längre fram. Jag kände också att det skulle vara väldigt angenämt med kör på konserten. Jag anser att en kör-sektion kan lyfta låtar enormt mycket, därför frågade jag Liselotte Östblom och Oskar Lindwall om dom ville köra på konserten. De båda går på Musikhögskolans sång-linje och vi har körat i några projekt tillsammans innan så jag visste att våra röster passade utmärkt ihop. Dessutom är dom proffsiga och mycket duktiga på stämmor. För mig känns det viktigt att jag kan lita på dom jag spelar med när det tex gäller att komma i tid, kolla in sina insatser innan repen och ha en bra attityd.

Repetition

För att en konsert ska bli så bra som möjligt behövs det naturligtvis övning och repetition. Jag blir ibland förvånad då vissa kan tro att det bara är att gå upp och sjunga och spela, bara sådär. Det krävs jobb bakom det hela. I början var det väldigt svårt att få ihop rep-tider med alla i bandet. Alla är aktiva musiker och har jobb på sina håll och eftersom detta var en konsert som inte gav någonting mer än glädje, gällde det att få alla att vilja vara med på tåget och satsa för att göra allt så bra som möjligt. Jag försökte boka in rep långt i förväg då alla snabbt blir uppbokade på annat. Efter många vändor fram och tillbaka i schemat fick vi till slut ihop två rep och ett genrep. Repen blev den 15e feb, den 20e feb och den 23e feb.

Jag tyckte att det kändes bra att ha repen så nära inpå konserten då alla skulle ha allting så färskt som möjligt i huvudet innan konserten. Det kändes också bra att det skulle bli en period med intensiva rep-dagar för jag vet själv att jag kan föredra det när jag har mycket annat som händer i samma period. Ibland är det dock svårt att förhindra motgångar i ett projekt. Två veckor innan konserten skulle äga rum valde min keyboardist att hoppa av då han hade fått en spelning som var betald samma dag. Han skrev detta i ett sms och önskade mig lycka till att hitta en vikarie och om jag inte skulle hitta en vikarie så kunde han tänka sig att hjälpa till. Självklart kändes detta som ett slag i magen. Det kändes oerhört nonchalant och stressande för mig. Om man väljer att göra såhär så anser jag att man åtminstone bör ha fixat en vikarie själv och underrättat denne om reptider och konsertdatum och inte lägga över det på bandleadaren. Jag kände mig också väldigt besviken eftersom han är en så nära vän till mig och jag litade på att han inte skulle lämna mig i sticket. Det är oprofessionellt att hoppa av så nära inpå, trots att man har en betald spelning. I musikbranschen anser jag att det är viktigt att hålla hårt i sina kontakter och vårda sina relationer väl. Efter en hel del stress hittade jag dock en vikarie och det kunde inte ha blivit bättre. Jag frågade Johannes Jareteg om han ville spela keyboard på konserten, vilket han ville, och dessutom kunde han alla rep så vi behövde inte flytta om någonting. Det kändes fantastiskt och jag kunde slappna av lite när det gällde bandet.

Arrangera

Innan första repet spelade jag in demos, gjorde inspelningar, på alla låtar och skickade dem till bandet. Vissa av låtarna hade jag spelat in med keyboard och sång samt lag på lite kör eller andra ljud för att försöka förtydliga idén om stuk på låten. Några inspelningar hade jag gitarr och sång på och ett beat som gick i bakgrunden. Tyvärr skickade jag några demos lite väl nära inpå första repet, så alla hade inte hunnit lyssna in sig på de låtarna så mycket. Det gjorde dock inte så mycket i det stora hela. Jag hade rätt så klara bilder över vad jag ville göra med låtarna innan jag kom till första repet, men jag hade inte arrangerat dem så noga. Oftast brukar jag inte bestämma exakt hur gitarren ska kompa eller exakt vilka ljud jag vill att keyboardisten ska spela då jag tycker att det är kul att låta musikerna lägga in sitt personliga spel i låtarna. Det brukar också bli bäst då. Dock slopade jag en del idéer som bandet kom med. När man har skrivit en låt från grunden med text och musik brukar allt, för mig, börja med en grundkänsla jag har i kroppen innan jag börjar skriva. Om jag på repen, när vi arrangerar låtarna, känner att jag inte är nöjd med låtens stuk och inte tycker att det passar känslan, så brukar jag försöka att vara noga med hur jag vill ha det. I dessa situationer läser jag upp texten för alla och förklarar vad låten handlar om så att alla ska förstå vilken känsla jag vill åt. Det är magiskt när alla har samma grundkänsla och spelar utifrån det. Jag tycker att det är viktigt att alla har hört texten och vet vad låten handlar om. Ibland kan jag också slopa idéer där det arrangeringsmässigt blir alltför ”rörigt” och för mycket som händer samtidigt. Dock tycker jag att det gänget jag brukar spela med är väldigt lyhörda och kommer med utmärkta idéer och förstår snabbt hur jag vill ha det. Till skillnad från förr har jag idag lättare att leda band och säga till hur jag vill ha mina egna låtar.

För att alla ska trivas på repen så gillar jag att strukturera repen så att vi repar intensivt i ca en timme och sen tar en kort paus. Under pausen pratar vi om allt möjligt och skojar och alla får spela vad de vill och leka loss lite. Sen är det koncentration på låtarna igen. Av egen erfarenhet vet jag att luften inte alltid är den bästa i replokaler och att energin snabbt kan ta slut, därför fixade jag också med

fika till de repen vi hade. Detta blev väldigt uppskattat och det kändes som att det gjorde att allting flöt på ännu bättre.

Förberedelser

Vid sidan av allt pussel med bandet och repetitionerna behövde jag förbereda mer med Pet Sounds Bar. Jag hade pratat med Nano i telefonen och på sms en del och fick en specifikation på vad för teknik och grejer som fanns på plats. Utifrån det fick jag reda på vad vi behövde ta med dit själva sen. Vi diskuterade också tider för soundcheck, när vi kunde börja spela på konsertkvällen och vad som gällde generellt. Vi skulle endast ha en timme på oss att soundchecka, vilket är väldigt knappt om tid när man är två band. För att allt skulle bli så smidigt som möjligt på konsertdagen bestämde jag att mitt band skulle testa ljudet först och sedan Moas band. Det brukar oftast gå till så att det bandet som spelar först under kvällen soundcheckar sist, som i det här fallet då Moa skulle agera förband till mig. Dessutom hade Moa en akustisk sättning på sitt band och färre musiker, vilket kan göra det lite smidigare att soundchecka.

När jag hörde mig för från andra som hade spelat på Pet Sounds Bar sa de flesta att ljudet inte var det allra bästa, så jag bestämde mig för att fråga min vän Aston Farnell att sköta ljudet på konsertkvällen. Aston och jag har pluggat tillsammans, han är i grunden gitarrist och jag har haft honom som ljudtekniker vid flera tillfällen då han alltid har varit pålitlig. Nano fick veta detta och det var helt ok för honom. Jag skickade specifikationen på tekniken till Aston och tog även några bilder på scenen och mixerbordet så att han kunde vara lite förberedd. Eftersom jag gillar att vara så förberedd som möjligt och ha koll på att allt blir rätt frågade jag också Nano om jag och Gabriel, basist i Moas band, kunde komma till Pet Sounds Bar några dagar innan konserten och fixa till scenen. När jag var där första gången och pratade med Rob såg scenen ut som ett sjöslag och jag insåg att vi aldrig skulle hinna få iordning allt innan soundcheck om vi skulle göra det samma dag som konserten. Så jag och Gabriel åkte dit på söndagen innan och städade bort allt vi inte behövde från scenen, ställde upp trumset, drog sladdar och namngav kanaler och ställde iordning gitarr och bas förstärkare och mickar. Vi såg också till att det fanns en loge till bandet på konsertkvällen och att det fanns ett instrument-förråd att lägga saker i. Sedan line-checkade vi och testade så att vi hade ström och ljud i allting, vilket vi hade. Det tog oss tre timmar att få iordning allt och det var det absolut värt.

Ha koll på tekniken

Jag har alltid känt att jag inte bara vill vara en sångerska eller artist som går upp på scenen och sjunger sitt och sen inte har koll på någonting som händer runt omkring. Det känns viktigt för mig att veta hur det tekniska fungerar och att inte alltid behöva vara så beroende av någon annan. Under mina år som verksam sångerska har jag därför sett till att jag har koll på detta för att kunna vara så professionell som möjligt. Dessutom har jag alltid gillat teknik- och naturvetenskap och har på så sätt redan ett intresse för det. Ibland blir jag dock förvånad över hur få det är som faktiskt har koll på tekniken. I dagens musikbransch känns det mer viktigt än förr att vara bredare än att bara kunna sitt egna instrument bra. Tekniken utvecklas hela tiden och det gäller att hänga med. Därför kändes det både tryggt och kul att ha ställt iordning och fixat med allt på scenen och sett till att allting fungerar innan. Jag ville också att det skulle kännas bra och seriöst för Aston när han skulle sköta ljudet sen och att soundcheck skulle gå så snabbt och smidigt som möjligt.

Locka folk

Eftersom jag inte skulle ha min konsert på KMH, kändes det extra viktigt att få folk att komma på konserten. Dels för att vi i banden skulle bli nöjda och dels att de på stället skulle bli nöjda. Ju fler som kommer desto bättre och roligare och jag kände att jag hade fixat en lokal som var lagom stor så att det skulle kunna bli fullt där. Jag uppmanade alla i mitt band att berätta för kompisar och bekanta om konserten och berättade om det själv så fort jag sprang på någon i korridorerna på skolan eller på stan. Jag gjorde även ett event på Facebook någon månad innan konserten där jag la upp en bild på mig och Moa och försökte sälja in konserten med en så härlig text som möjligt. Jag satsade mycket på sociala medier som ett forum att nå ut till folk att komma på konserten, men gjorde inga affischer. Jag ringde och smsade vänner några dagar innan konserten för att påminna dom om att det snart var dags. Självklart försökte jag också få dit lite branschfolk, men oturligt nog var Grammisgalan på Cirkus samma kväll så de hade tyvärr inte möjlighet att komma. Jag och Gabriel förberedde också med en låtlista på Spotify som vi tänkte spela som musik innan, mellan och efter konserten. Det brukar vara trevligt att ha lite musik i bakgrunden i lokalen när det inte är något band som spelar på scenen. Då min examinator, Irene Sjögren, skulle komma på konserten reserverade jag också en stol åt henne vid sidan av scenen. Det kändes bra med alla förberedelser och jag såg fram emot konserten.

Den stora dagen

Så var det äntligen dags för min examenskonsert. Jag och Johannes hade skola under dagen, vilket stressade mig en aning då jag inte kunde vara tidigare på Pet Sounds. Men trots det kom vi ifrån lite tidigare och kunde vara på plats i bra tid ändå. Alla i banden kom i tid och det var härlig stämning bland alla. Det kändes ännu en gång jättebra att ha varit där och fixat allting innan så att jag kunde instruera musikerna om vart de bland annat kunde lägga sina saker och vad som gällde. Aston förstod hur vi hade kopplat all teknik och soundcheck gick snabbt och smidigt. En sak som dock inte gjorde soundcheck så angenämt var att det fanns ett avloppsrör bakom scenen som konstant puffade ut en äcklig lukt. Som tur var kunde vi stoppa detta med några träluckor och lite tejp. Efter soundcheck umgicks vi alla i banden, åt lite tillsammans och peppade varandra. Jag var självklart nervös. Jag tycker alltid att det är extra nervöst att spela upp låtar som jag skrivit själv och dessutom var det min examenskonsert. Jag är en person som jobbar bäst under press och älskar nya utmaningar. Det kommer nog delvis från alla artisttävlingar jag varit med på när jag var liten. Det var dags att omvandla nervositeten till energi och fokus. Många tycker att jag brukar bli väldigt disträ och irriterad innan jag går upp på scenen, men det är för att jag gillar att fokusera på vad jag ska göra på scenen. Detta kan vara jobbigt när vänner och familj vill prata med mig innan en konsert och det kunde jag även känna den här gången, men jag lyckades fokusera så mycket som jag behövde.

Först upp på scenen var Moa Michaeli med band. De gick på lite efter kl.20 och vid det tiden hade det hunnit bli mycket folk i lokalen. Hennes band bestod av Gabriel Mäder, bas, Jakob Karlberg, elgitarr, och Ludvig Karlsson, akustisk gitarr. I en väldigt mysig akustisk pop-anda spelade dom fyra av Moas egenskrivna låtar på svenska. Det kändes som att deras set av låtar kompletterade mina låtar riktigt bra då dom rör sig i samma genre och då Moa hade en akustisk sättning blev det inte heller för lika mitt. När Moa var klar berättade hon att jag skulle komma upp på scenen efter en kort paus. I den här stunden var jag lite rädd att många kompisar och bekanta till Moa skulle gå och tyvärr gjorde några det. Men snart tillkom det

ännu fler personer, så när vi skulle upp för att spela var det återigen fullt i lokalen. Under de första låtarna på konserten kände jag mig nervös och hade lite svårt att slappna av. Jag brukar tycka att det är jobbigt att prata mellan låtarna och jag känner mig ofta lite töntig när jag gör det, men det kändes helt ok den här gången. Stämningen bland publiken var härlig och magisk och jag kunde känna en otrolig värme i lokalen. Det kändes som att folk var där för att de älskar musik och vill stötta de som vågar göra det, inte för att döma eller såga det vi gjorde. Lagom till att jag hunnit komma igång och vara mer avslappnad var konserten slut. Vi spelade så få låtar och jag hade behövt några till för att riktigt komma in i det, men överlag kändes allting jättebra och jag var glad att så många hade kommit. Jag var också oerhört glad och tacksam för mina medmusiker och Moa och hennes band för att de ville vara med och göra kvällen fantastisk.

Efter en konsert brukar jag känna att jag vill vara själv en stund för att varva ner och tänka igenom konserten. Det är också för att jag ibland kan tycka att det är pinsamt att ta emot beröm strax efter då jag själv inte hunnit bearbeta konserten i huvudet först och bildat mig en uppfattning om hur jag tyckte att det var. Men eftersom många av mina kompisar hade kommit från andra städer och min mamma var där, så jag ville inte smita iväg det första jag gjorde. Folk kom fram till mig efteråt och pratade om låtarna och sa att de tyckte att dom var bra. Eftersom mina låtar var i rätt blandad stil så hade alla sina olika favoriter. Några gillade "Game Changer" i pop/rock-stil bäst medan andra gillade den mer Beatles-inspirerade låten "Tears" bäst. Även personalen på Pet Sounds Bar och Nano var nöjda med oss och välkomnade oss tillbaka för att spela en annan gång. Ett extra bra betyg var att de ville att vi då skulle komma tillbaka och spela på en fredag eller lördag då det oftast är extra mycket folk ute. Jag kände att det var viktigt att få ett bra betyg av Pet Sounds Bar och att de också var lika nöjda som vi.

Slutreflektion

Mina år på Kungl. Musikhögskolan har varit väldigt givande. Då jag tidigare inte varit inne så mycket på just jazzmusik så har det öppnat mina ögon för både en mer invecklad musikteori och en rikare improvisation. Samma år som jag började på Kungl. Musikhögskolan fick jag jobb som körsångerska bakom E-type och detta var självklart en riktigt stor kontrast. På vardagarna höll jag på med skalor, musikteori, jazzgehör och improvisation i sång, medan jag på helgerna var ute och sjöng med E-type på både stora och små scener ute i Europa. Den här kontrasten gjorde att jag ibland kände mig som det svarta fåret på jazzinstitutionen. De flesta andra i min klass spelade på "Glenn Miller" och "Fasching" med jazzkvartetter. På luncher och raster pratade de om jazzmusiker jag i början av utbildningen inte hade någon susning om vilka de var. Jag ville prata om Melodifestivalen och vad som spelades på radio och mina turnéer. Under de här åren har jag upplevt att mina klasskamrater har tyckt att det har varit spännande att jag har varit ute och frilansat, men att det inte har varit något för dom. Acceptansen för vad jag gjorde fanns dock alltid där. Det har såklart funnits andra på skolan som inte bara har velat spela jazz, så på uppspelen som vi hade i skolan sjöng jag ibland låtar i pop/soul-stil med de musikerna. Men jag har försökt att ta tillvara på allt i utbildningen och har utmanat mig själv när det gäller jazz och improvisation. Jag har fått en inblick och fördjupning av andra musikstilar som jag tidigare inte hade och detta har också bidragit till nya dimensioner i mitt låtskrivande. Jag anser att ju rikare man är i sin kunskap om olika musikstilar, desto rikare kan man göra sina musikaliska framföranden och vara när man skriver egen musik. När jag repar och hamnar i olika bandsituationer kan jag känna att mina år på utbildningen också har hjälpt

mig att få bättre självförtroende när det gäller att instruera nya låtar och förklara vissa saker lite mer teoretiskt, om det behövs.

Resultatet av allt låtskrivande och testande av olika metoder blev positivt då jag känner att jag har utvecklat mitt sätt att skriva låtar på rejält. Dels har jag testat att skriva på ett helt nytt instrument, i mitt fall blev det på gitarr, vilket jag tänker fortsätta med. Det ger mig nya infallsvinklar och lite andra rytmer i min musik och jag går utanför mina gränser. Jag har också testat att ”autosjunga” text vilket jag omedvetandes har gjort många gånger innan men inte tagit tag i och utvecklat en text från det. En annan metod jag absolut kommer att fortsätta med är att skriva med andra, både till mig själv och till andra artister. Det gav mig väldigt mycket och jag tror att det kan gynna mig i utvecklingen som sångerska att jobba med låtskrivandets uttryck och bolla idéer med andra. Det verkar otroligt givande att skriva till andra artister också och jag kanske kan känna att jag inte riktigt har samma press som när det ska framföras av mig själv. Dock blir det en annan slags press att skriva till andra då man vill få den personen att vara nöjd med text och musik och kunna känna samma känsla som jag hade när jag skrev låten. Jag kan fortfarande känna att det är klurigt att veta vilket språk jag helst skulle vilja sjunga på, men jag vet många artister som blandar så jag fortsätter att skriva på både engelska och svenska. I det här läget vill jag inte snöa in mig på något utan jag vill hålla alla dörrar öppna.

Idag lyssnar jag mycket mer på texter och det som har varit mycket intressant i det är att jag känner att jag kan få fram mina uttryck på ett helt annat sätt idag. Jag känner inte bara att det är en bättre känsla rent textmässigt utan även musikaliskt. I och med att jag tänker mer på texten och att texterna jag skriver betyder mer nu så känns det också som att musiken och framträdandet faller på plats ännu mer. En del i syftet av mitt examensarbete var just att försöka hitta mitt egna musikaliska uttryck och det känner jag till stor del att jag har gjort. Resan är självklart inte slut här och det finns mycket mer att upptäcka, men jag känner att jag har börjat på en ny och ännu mer målinriktad väg.

En annan del av mitt arbete var också att utveckla mig själv som artist. När jag har lyssnat mycket på andra sångerskor och låtskrivare och vad som är modernt idag har jag fått en ännu större inblick och blivit mer medvetande om vad jag skulle vilja göra artistiskt. Jag kanske inte vet riktigt än åt vilket musikaliskt håll jag vill gå, men jag känner att jag vet mer hur jag vill vara som artist. Jag vill vara så oberoende av andra som möjligt och jag vill vara äkta i mitt uttryck och som scenisk person. Jag är inte längre inne på att det är bäst att vara en teknisk svår sångerska och att man ska vara svår som artist. Många pratar om hur ”creddig” en artist är. Jag ogillar det ordet skarpt. ”Creddig” är ett ord som används om en artist som anses vara svår och cool. De som är med i tex Melodifestivalen är inte ”creddiga”, men de som spelar på ”Debaser Strand” på Söder är ”creddiga”. Jag tycker att det är så fel att använda det ordet och dela in artister/musiker på det viset. Jag anser att det coolaste och bästa är att stå för den man är som sångerska/artist och göra det man vill och själv tycker är bra. Under arbetet har jag insett att detta har blivit mer betydande för mig och att jag därmed vill vara mer ärlig mot mig själv och följa mitt musikaliska hjärta.

Jag känner att jag har lärt mig mycket av mitt arbete och jag är nöjd med det jag har åstadkommit. De låtar som senare kom att bli dom som var på konserten var genomarbetade men också i lite olika stilar. Jag ville som sagt inte begränsa mitt låtskrivande alltför mycket. Jag försöker fortfarande hitta mig själv som artist och jag har inte hittat min bestämda genre än, men andan i låtarna blev ändå genomgående inom genren pop. Jag är nöjd med mitt arbete kring konserten och

har idag bättre självförtroende när det gäller att fixa saker på egenhand. Det är inte så farligt att gå in till spelställen och ta kontakt med personerna där öga mot öga och det känns som att man aldrig kan vara för framfusig i musikbranschen. Alla vill fram och man måste hitta sitt unika sätt att göra det på för att få folk att komma ihåg vem man är. Med konserten ville jag också visa vem jag är som låtskrivare och då kände jag att det inte gör så mycket om låtlistan inte har en röd tråd än. Det får komma senare ju mer jag jobbar och skriver låtar. Själva konserten kändes också bra och i arbetet runt om konserten stötte jag inte på några större problem. Det enda som blev lite extra stressigt var när min keyboardist hoppade av så nära inpå, men allting löste sig snabbt. Jag har lärt mig att vara mer stresstålig vilket jag har haft svårt för innan mitt projekt. Dock kan jag i efterhand känna att jag kompromissade lite med ljudkvaliteten på konserten. Om jag hade haft konserten på KMH hade ljudet förmodligen blivit snäppet bättre och klarare, då det är en bättre lokal rent ljudmässigt att spela i. Men Aston skötte ljudet suveränt och gjorde så att det blev så bra som möjligt på Pet Sounds Bar. I och med att de ville att vi skulle komma dit och spela igen så känns det också som att det har banat väg för fler framtida spelningar med min egenskrivna musik.

Under arbetets gång har jag uppdaterat min hemsida lite smått, men inte tagit några nya foton. Det fanns tyvärr inte så mycket tid för detta då låtskrivandet tog mycket fokus och tid. Jag hade också tänkt att spela in en av låtarna i studio, men då jag ville göra det så bra som möjligt så hann jag tyvärr inte med det heller. Jag satsar dock på att ha någonting inspelat i sommar och även på att spela in en musikvideo. Det får bli nästa steg. Jag älskar som sagt utmaningar och jag kommer alltid att utmana mig själv och sätta upp nya mål för framtiden.

Referenslista

Namn

E-type

Martin "E-type" Eriksson är en svensk artist som blev populär på 90-talet inom genren euro-disco. Under åren har han gjort många stora hits tillsammans med bland annat Max Martin och han är fortfarande aktuell på festivaler och klubbar runt om i Sverige och ute i Europa. År 2012 var han med i programmet "Så mycket bättre" i TV4 vilket blev en succé.

Arash

Arash Labaf är en svensk artist ursprungligen från Iran som fick sitt genombrott 2004. Hans texter är främst på persiska och hans första hit heter "Boro Boro". Idag, 2015, är han aktuell med sitt nya album "Superman" och turnerar runt om i världen.

Daniel Palm

Daniel är en svensk pianist/keyboardist som tidigare utbildade sig vid Kungl. Musikhögskolan. Han är frilansmusiker och har genom åren jobbat med olika artister, suttit i musikal-orkestrar och skrivit och producerat egen musik.

Alexander Hiding

Alexander är en god vän till mig uppväxt i Alingsås och går nu sitt sista år på Musikmakarna i Örnsköldsvik. Han jobbar mycket med att producera och skriva låtar.

Whitney Houston

Whitney var en amerikansk prisbelönad sångerska som sjöng i genren pop/soul/ballad. Hon medverkade i filmsuccén "Bodyguard" år 1993 tillsammans med Kevin Costner. Några av hennes största låtar är "How Will I Know", "I Will Always Love You" och "Greatest Love Of All". Hon var verksam från början av 1980-talet till 2012.

Mariah Carey

Mariah är en amerikansk prisbelönad sångerska inom genren pop/soul/ballad, verksam sedan 1980-talet. Hon räknas som en av de största divorna och har medverkat i filmer, dubbat Disney och haft hits på topplistor runt om i världen. Några av hennes största låtar är "Without You", "All I Want For Christmas" och "Hero".

Celine Dion

Celine är en fransk-kanadensisk sångerska inom genren ballad/pop. Hon har bland annat tävlat för Frankrike i Eurovision Song Contest och sjunger soundtracket "My Heart Will Go On" till filmen "Titanic". De senaste åren har hon haft sin egna show i Las Vegas, vilket har varit en stor succé.

Katy Perry

Katy är en amerikansk sångerska som skriver mycket egen musik i pop-genren och hon har varit med på många top-listor. Hon samarbetar en hel del med Max Martin och varit verksam i branschen sedan 2007. Några av hennes största låtar är "I Kissed A Girl" och "Roar".

Ariana Grande

Ariana är en amerikansk sångerska och skådespelerska som började sin karriär inom skådespeleri i diverse musikalerna och serier. 2013 slog hon igenom som artist med låten "The Way".

Molly Sandén

Molly är en svensk sångerska/artist som slog igenom i Lilla Melodifestivalen år 2006, som hon vann. Hon har sedan varit med på Diggiloo-turnéer, medverkat i TV, dubbat tecknat och haft konserter i Sverige. Några av Mollys senare låtar är "Freak" och "Phoenix" som släpptes 2014 och 2015.

Zara Larsson

Zara är en svensk sångerska/artist i genren pop. Hon slog igenom som väldigt ung i TV4s "Talang" år 2008. Sedan dess har hennes karriär blommat ut och några av hennes låtar är "Uncover" som släpptes 2013.

Agnes Carlsson

Agnes är en svensk sångerska/artist som slog igenom år 2005 i Sveriges andra säsong av "Idol". På senare år har hon även slagit internationellt och haft många turnéer. En av hennes mest kända låtar är "Release Me" som släpptes år 2008.

Tove Lo

Tove Nilsson är en svensk sångerska/låtskrivare/artist som bland annat samarbetar med den stora producenten Max Martin. Hon är verksam inom genren pop/indie/rock och har också slagit stort internationellt, främst i USA. Hennes första singel "Love Ballad" släpptes år 2012. Tove skriver också till andra artister, så som tex den svenska pop-duon Icona Pop.

Zedd

Anton Zaslavski är en DJ och producent ursprungligen från Ryssland och Tyskland. Han har producerat musik till bland annat Lady Gaga och Justin Bieber och gör också olika remixar av låtar. Zedd verkar inom genren house/dance/electro. Några av hans låtar är "Stay The Night" och "Clarity".

Swedish House Maffia

Den här DJ- och houseproducentgruppen från Sverige består av Axwell, Steve Angelo och Sebastian Ingrosso. De slog igenom 2010 och gjorde samarbeten med artister och rappare, så som Pharrell Williams och Usher. En av deras största hits är "Don't You Worry Child" som kom ut år 2012.

Musik

- ”Set The World On Fire” – E-type (*album Made In Sweden -1994*)
- ”Love Me Like You Do” – Ellie Goulding (*album ”50 Shades Of Grey” -2015*)
- ”I Really Like You” – Carly Rae Jepsen (*singel ”Carly Rae Jepsen” 2015*)
- ”Party All The Time” – Eddie Murphy (*album ”How Could It Be” 1985*)
- ”Talk Dirty” – Jason Derulo (*album ”Tattoos Deluxe Edition” 2013*)
- ”Problem” – Ariana Grande & Iggy Azalea (*album ”My Everything” 2014*)
- ”Womanizer” – Britney Spears (*album ”Circus” 2008*)
- ”Dangerous” – Akon (*album ”Not 4 Sale” 2008*)
- ”My Heart Will Go On” – Celine Dion (*album ”Let’s Talk About Love” 1997*)
- ”I Will Always Love You” – Whitney Houston (*album ”The Bodyguard – Original Soundtrack Album” 1992*)